

CatGirl

palmslag

Illustraties en grafisch ontwerp: Lizz Splinter

Fotograaf auteursfoto: Denise Miltenburg

Opmaak binnenwerk: Sanne Hillemans

© 2025 Uitgeverij Palmslag | Monique Wierda

www.palmslag.nl

info@palmslag.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit boek mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, internet,
fotokopie, microfilm of op welke andere (digitale) wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, internet,
photoprint, microfilm or any other (digital) means without written
permission from the publisher.

ISBN 978 949 334 387 0

NUR 301

I don't have a dirty mind, I have a sexy imagination.

– Unknown

Proloog

Zorg dat je om acht uur in het hotel aanwezig bent. De keycard ligt bij de receptie voor je klaar onder de naam Cat, kamer 825, op de bovenste verdieping. Je kleedt je helemaal uit. Je kleding en schoenen berg je op in de kast bij de deur. Je doucht en wast je grondig, je poetst je tanden, je zorgt dat je nagels kort zijn en dat je pik schoongewassen en geschoren is. De benodigde spullen hiervoor liggen in de toilettas op bed voor je klaar. Daarna kies je een van de maskers uit. Vervolgens ga je volledig naakt op de stoel in de hoek van de kamer klaarzitten, met je gezicht naar het raam en je rug naar de deur gekeerd. Je blijft daar net zolang zitten tot ik arriveer en het initiatief neem. Ik stuur je een aparte bijlage met het Kamasutra-standje waar ik me tijdens onze sessie op wil focussen. Bestudeer deze goed en stel me niet teleur.

Ik ben trots. De afgelopen jaren heb ik mijn standaard-e-mail met uitgebreide instructies geperfectioneerd. Wat zijn mannen toch heerlijk volgzzaam als ze zonder enige verdere verplichtingen lekker anoniem kunnen neuken. De eis om de nagels kort te knippen heb ik er nog wel lastminute aan toegevoegd. Het incident met Tijger staat me nog goed bij, die tijdens een wilde nacht met zijn lange grote-teennagel mijn hele scheenbeen had opengehaald. Wekenlang liep ik met een dikke etterende korst die maar niet wilde genezen. Ik moest zelfs met een of ander kutexcuus langs mijn huisarts voor een antibioticazalfje. Zeker twee maanden lang kon ik geen rok dragen en dat gaat me zeker niet nog eens gebeuren.

Ik ben om halfnegen bij de kamer. Zit je niet op tijd op de stoel klaar, heb je je masker niet opgedaan of iets niet gedaan wat ik je

verder gevraagd heb, dan ga ik zonder discussie weg. Zoals eerder gesteld, eis ik dat er tijdens onze date niet gesproken wordt en het masker de hele tijd opblijft.

Ik druk op SEND en kijk nu al uit naar mijn date met Darkehorse22. Ik moet nodig ontladen, want het is alweer veel te lang geleden dat ik een mannenlijf in me heb gevoeld. Mijn seksspeeltjes zijn inmiddels aardig versleten van de afgelopen zes maanden droogstaan. God, wat heb ik dit gemist!

Of ik nu wel of niet in een relatie zit, ik behoor tot het schaarse rijtje vrouwen dat nooit last heeft van hoofdpijn en bij wie vaginale droogheid simpelweg niet voorkomt. Mijn libido is torenhoog en ik heb echt altijd zin. Aseksualiteit is iets wat ik nooit zal begrijpen, want seks is voor mij een essentiële levensbehoefte en eigenlijk ben ik standaard *ready to go*. Ik ben werkelijk dol op seks; voor mij met stip mijn dierbaarste hobby. Misschien dat je me lichtelijk verslaafd kan noemen, want ik ben altijd op zoek naar *the holy grail*; de perfecte neukpartij met het meest ultieme hoogtepunt. Zoals ik regelmatig gekscherend tegen mijn beste vriendin Dunja zeg: 'I'm on a continuous quest to chase my sexual dragon.' Ook op dit gebied wil ik altijd beter en meer. Ik ben dichtbij gekomen, letterlijk, maar tot nu toe heb ik het nog niet volledig ervaren, waardoor de ultieme seksuele heroïneshot mijn belangrijkste levensmissie blijft. Ik denk dat dit enkel lukt als ik op enig punt lust met liefde kan verenigen, al is dat laatste voor mij niet meer haalbaar.

Volgens velen is passie met liefde zo magisch dat daar niets tegenop kan. Body en mind zijn dan zo compleet *aligned*, dat die seksdraak je automatisch naar de hoogste orgasmeberg vliegt. Tenminste, dat verzekeren vriendinnen mij en ik hoop het zelf ooit eens te ervaren. Klinisch klaarkomen is het probleem niet en gelukkig meerdere keren achter elkaar zelfs ook niet, maar die spirituele verbintenis moet ik nog vinden. Die ene keer met C-J dacht ik dichtbij te zijn. Ik dacht echt mijn grote liefde te hebben

gevonden, iemand in wie ik toekomst zag en met wie ik oud wilde worden. We konden inderdaad neuken als de besten. De seks was uitzonderlijk te noemen, maar achteraf bleek hij een dikke bedrieger, waardoor ik alleen maar de conclusie kan trekken dat er van ware liefde of enige spirituele connectie zeker geen sprake is geweest.

Om toch in mijn klinische behoeftes te voorzien, heb ik vierenhalf jaar geleden mijn seksuele alter ego CatGirl gecreëerd. De beste beslissing ooit, want nu heb ik de volledige regie over wanneer ik met wie neuk, waar ik dat doe en op welke manier. Voor mij sindsdien een bucketlistdingetje, want als CatGirl heb ik inmiddels achtennegentig Kamasutra-standjes afgevinkt en het mooie is, ik ben nog steeds niet uitgeneukt! Eén ding is zeker, voor zaterdag over twee weken staat The Standing Wheelbarrow op het programma en ik kijk er nu al naar uit. Number 99, here I come! Letterlijk en meerdere malen hard spuitend, hoop ik!

I.

‘Jij bent typisch zo’n man die op een party een minstens tien jaar jongere *trophy wife* aan zijn arm wil hebben. Je weet wel, zo’n langbenig modeltype, maar dan met van die dikke *tatas* en een lekkere, grote *bunda*,’ zeg ik, als ik besluit nog een extra grote latte macchiato voor mezelf te maken. Aan zijn frons te zien, is hij volgens mij niet op de hoogte van de nieuwste *tits and ass slang*, die ik onlangs van een van mijn jongere stagiairs heb opgepikt. Ik blijf het mooi vinden hoe taal met de tijd meegroeit en vooral zulke creatieve variaties kent als het om de vrouwelijke vormen gaat. Vandaag ga ik voor de havermelk, want van koemelk gaat mijn buik rommelen.

Op mijn hoge hakken moet ik extra diep bukken om vanachter het kastje een nieuw pak te grijpen en gelijktijdig voel ik mijn strakke kokerrok omhoog rollen. ‘Die met één blik van jou haarfijn aanvoelt wanneer ze gewoon mooi moet wezen en vooral haar kop moet houden,’ ga ik verder. Gelukkig heb ik vanmorgen mijn mooie kanten kousen en niet zo lelijke, dikke oma-panty aangedaan, want ik merk dat mijn kalfsleren rok helaas niet voldoende meerekt. Mede door de hoge split ben ik vrij zeker dat de bovenkant van mijn plakkous, inclusief mijn wanstaltige wijnvlek, deels zichtbaar is. Stoïcijns probeer ik mijn vlek te negeren en verder te gaan met ons gesprek dat ondertussen meer op een monoloog van mijn kant begint te lijken. ‘Maar dan enkel en alleen als het jou uitkomt, natuurlijk.’ Zonder te vragen besluit ik voor hem een extra straffe espresso te maken. Die kan hij nu wel gebruiken.

In de loungehoek op mijn kantoor sta ik nog steeds met mijn rug naar hem toegekeerd als ik onopvallend probeer mijn rok te fatsoeneren, terwijl ik gelijktijdig de koffiekopjes op de schoteltjes zet. Aan mijn grote Italiaanse designerbureau zit hij recht achter mij. Zijn ogen branden in mijn rug, waarbij ik verwacht dat met name mijn achterste een grondige inspectie ondergaat. Van mij mag hij, graag zelfs. Op mijn kont ben ik rete-trots. Al die squats in de gym hebben hun vruchten afgeworpen, maar die vlek die er prominent op prijkt, die vervloek ik al heel mijn leven. Die is met intensieve training helaas niet te verfraaien.

‘Eentje die jou ondertussen compleet vrijlaat,’ ga ik verder. ‘Die zeker niet jaloers is én, deze is heel belangrijk... eentje die vooral niet zeikt.’ Ik maak er voor de zekerheid maar een dubbele van en pak er ook alvast een ministroopwafel bij. ‘Die als een soort braaf zusterje voor je zorgt als je ziek bent, als gehoorzaam huisvrouwje netjes je overhemdjes strijkt als jij een of andere belangrijke meeting hebt en als persoonlijk sletje vooral heel gewillig haar beentjes spreidt als jij jeuk hebt.’

Hij onderbreekt me nog steeds niet en zit met een twinkeling in zijn ogen verwonderlijk naar me te kijken als ik me naar hem toebuig en de koffiekopjes inclusief stroopwafel voor zijn neus zet. Hij lijkt geamuseerd.

‘Maar boven alles, eentje die het jou vergeeft als je een keer buiten de pot piest, want ja, ach, dat doen mannen nu eenmaal, daar kun jij tenslotte niets aan doen...’ Om mijn sarcasme flink aan te dikken, tuit ik mijn lippen een beetje en knipper ik een keer extra met mijn ogen, terwijl ik nog steeds voorovergebogen voor hem sta en hem onderwijl strak aankijk.

Hij geeft geen kik, al krult zijn rechtermondhoek nu wel omhoog. Brutaal glijdt zijn blik mijn decolleté in. Weer geef ik hem in stilte toestemming en span ik zelfs mijn bovenarmen even aan om mijn vrolijke boezem extra te laten floreren.

‘Je beschrijft inderdaad de ideale vrouw!’ zegt hij triomfantelijk, wanneer hij voor mijn neus de hele ministroopwafel in één keer in

zijn mond stopt. ‘Goede tieten en een lekkere kont, ben ik zeker niet vies van, dat klopt! Al gaan mijn overhemden gewoon naar de stomerij hoor, daar heb ik ander personeel voor.’ Hij kijkt me uitdagend aan. ‘Lekker wafeltje trouwens.’

‘Erg grappig. Ik heb nieuws voor je, zo één ga jij nooit vinden. Je bent zo godvergeten gek op jezelf, dat daar weinig ruimte voor een ander overblijft. Je verwachtingen zijn onrealistisch hoog; in feite zou je met jezelf moeten trouwen!’ Direct neem ik me voor om hier met Valentijnsdag iets leuks mee te doen. Ieder jaar doe ik zakelijk iets ludieks voor mijn trouwste klanten en ik weet nu precies wat het dit jaar voor hem zal worden.

Het espressokopje is net te klein, waardoor de dubbele dosis tot aan de rand van zijn kopje komt en wat koffie langs de zijkant op het schoteltje sijpelt. Hij kan niet anders dan vooroverbukken om het eerste beetje van het warme brouwsel eraf te slurpen om niet te morsen. Megasexy vind ik het. Ik wou dat ik die koffie was.

Terwijl hij zijn bovenlip aflikt en zijn blik wederom mijn boezem vluchtig aftast, recht hij zijn rug. ‘Dat klopt, ik vind mezelf ook fantastisch. Maar vanwaar deze overgevoelige reactie, Sam? Ben je ongesteld of zo, word je dat überhaupt nog?’ Weer kijkt hij me uitdagend aan.

‘Erg grappig, met mijn achtendertig jaar ben ik heus nog wel in staat baby’s eruit te persen, hoor, maar ga het nu niet op mij gooien,’ werp ik hem toe. ‘Ik vertel je gewoon hoe ik het als vrouw zie. Ik geef Jill groot gelijk dat ze bij je is weggegaan. Je had echt de hoofdprijs met haar, hè? Jammer dat je dat niet door hebt gehad, ik had je echt slimmer voorgesteld,’ zeg ik betweterig in de hoop een reactie uit te lokken.

Inmiddels heb ik mijn latte aan de andere kant van mijn bureau neergezet en zit ik recht tegenover hem, als plots onze voeten elkaar onder de tafel raken. Een elektrische schok siddert door mijn lijf. Snel trek ik mijn benen in.

‘Je hebt geen idee hoe Jill is, echt hoofdpijn,’ reageert hij. ‘De afgelopen zes maanden met haar waren een hel, ik heb er gewoon een

trauma aan overgehouden. Echt een gevalletje borderline als je het mij vraagt.’ Nadat hij de rest van de koffie in één keer achteroverslaat en zich vervolgens schaamteloos uitrekt, glijdt hij nog een keer met zijn voeten langs mijn enkels. Ik weet zeker dat hij dit expres doet en voel de rilling over mijn rug lopen.

Provocerend schuif ik mijn stoel naar achter, kruis mijn benen, haak mijn voeten schuin achter de stoelpoot en recht mijn rug. ‘O tuurlijk, het zal een keer niet aan de vrouw in kwestie liggen,’ zeg ik al ogenrollend.

‘Hoe bedoel je?’ zegt hij, terwijl hij wat uit zijn stoel opveert.

‘Dat eeuwige afschuiven van jou en de schuld bij een ander neerleggen. Nooit zal je eens zelf in de spiegel kijken en zien wat jouw aandeel in het geheel is. Je bent en blijft in jouw ogen Mister Perfect, megafrustrerend gewoon.’ Om mijn woorden kracht bij te zetten, probeer ik te fronsen, maar de verse botox die ik eergisteren heb laten zetten verlamt de boel.

De twinkeling in zijn ogen groeit en zijn mondhoek staat in nu een halve, stoute glimlach. ‘Inderdaad, mooie benaming ook, Mister Perfect, je had me niet beter kunnen beschrijven, die houd ik erin,’ zegt hij bevestigend.

‘Volgens mij is empathie niet echt jouw sterkste punt. Het is een wonder dat wij het al vier jaar met elkaar uithouden. Dat ik het al zo lang met je uithoud! Ik sta er zo niet achter hoe jij met vrouwen omgaat en hen als objecten behandelt, aangezien ik er zelf nota bene één ben.’ Best hypocriet eigenlijk, maar goed, mijn dates weten vooraf tenminste waar ze aan beginnen. Die vrouwen bij hem hebben geen idee! ‘Het is vooral zo respectloos allemaal, echt narcistisch ben je.’

Oeps, volgens mij was dit laatste iets te eerlijk. Klant is koning en door deze man kun jij je straks wel die suède Kate Botta Louboutinlaarzen veroorloven, herinner ik mezelf. Ik moet hem wel te vriend houden en het blijkt maar weer dat nuance en ik niet het beste team vormen.

‘Jouw grote, oordelende mond is allesbehalve vrouwelijk, Sam. En “narcist”, hoe kom je erbij?’ Achteroverleunend in zijn stoel

neemt hij me van top tot teen op. ‘Ik ben heel gevoelig hoor, het lijkt wel of jij jaloers bent?’ Hij heeft zijn handen nu in elkaar gevouwen en achter zijn nek gestoken.

Zijn reactie raakt diep in mijn kern, hij moest eens weten! Ik ga voor de bluf, want dit is iets wat hij nooit te weten mag komen. ‘Tuurlijk Dean, dat moet je jezelf vooral wijsmaken. Kunnen we dit constructieve gesprek in de toekomst weer voortzetten als jij je zinnen op een ander onschuldig lammetje hebt gezet? Echt, ik kijk er nu al naar uit,’ zeg ik luchtig, terwijl ik mijn armen over elkaar kruis.

Het werkt, want hij begint keihard te lachen. ‘Wat een heerlijk sarcasme, Sam, zo ken ik je weer! Altijd paraat met je ongevraagde mening en advies over mijn liefdesleven. Misschien kunnen we nu weer overgaan tot de orde van de dag en verdergaan met het bespreken van mijn strategie, iets waar ik wél heel graag je expertise over hoor en je tenslotte ook voor betaal?’ Hij pakt zijn laptop erbij en draait hem half naar mij toe, zodat ik kan meekijken.

‘Dat lijkt me een heel goed plan, al bereken ik dit laatste uur wel naar je door. Zie het maar als een therapiesessie. Daarbij krijg je nog twee volle werkdagen extra voor je kiezen, aangezien Jill zich nu ziek heeft gemeld. Ik heb je gewaarschuwd van mijn personeel af te blijven, nu mag je hiervoor de rekening betalen,’ zeg ik vastbesloten.

‘Ik had niet anders van je verwacht,’ zucht hij.

2.

‘Jeetje, Dun, weet je dat het vandaag precies vijf jaar geleden is dat ik BizzPower inschreef bij de Kamer van Koophandel, dat geloof je toch niet!’ zeg ik vol trots, als ik samen met mijn bestie ons favoriete Griekse restaurantje binnenloop. Voor een woensdagavond is het er onverwacht druk. De helft van de tafels is aan elkaar geschoven om plaats te maken voor een grote groep jonge meiden, waarvan er één een witte nepsluier op heeft. Overduidelijk een vrijgezellenfeest, dat blijkens het legioen aan lege proseccoflessen en luid gelach al een tijdje aan de gang lijkt te zijn. Een steek van jaloezie baant zich door mijn hart.

‘Serieus, is *Clusterfuck James* alweer zolang geleden? Het voelt als gisteren. Ik kan er nog steeds niet over uit, echt een *worldclass bastard* om het maar in zijn moedertaal uit te drukken.’

Dunja walgt net zoveel van mijn Londense ex James als dat ik van hem walg. Ik ben dankbaar voor de loyaliteit van mijn bestie, maar haar opmerking triggert mij direct. Het liefste wil ik die hele periode uitgummen alsof die nooit bestaan heeft, want nu nog kan ik mezelf wel voor de kop slaan, dat ik, universitair geschoolde Samantha, zo veel overduidelijke signalen bijna obsessief negeerde en mezelf in die relatie zo ontzettend verloren had.

Langs de lange vrijgezellentafel baant Dunja zich een weg door de menigte om Matteo, de eigenaar, tegemoet te lopen, die vanachter de gezellige bar vrolijk naar ons zwaait. Toen wij zoveel jaren eerder voor de eerste keer dit restaurantje ontdekten, had Matteo ons wekenlang gepest om het feit dat wij als vegetariërs de

brutaliteit hadden om zijn vleesdomein te betreden. Restaurant Delphi werd namelijk alom geprezen om de beste gyros van heel Den Haag en omstreken, maar wat Matteo ook probeerde, die lam ging er bij ons natuurlijk niet in. Steevast bestelden wij vier keer het humusvoorgerecht als avondeten, waardoor Matteo uiteindelijk besloot er een volwaardige humusschotel van te maken en het standaard op de kaart te zetten. Sindsdien verorberen Dunja en ik regelmatig zo'n schotel, steeds weer aan ons favoriete ronde tafeltje helemaal achter in het restaurant dat Matteo speciaal voor ons vrijhoudt. Zo ook vandaag en net als altijd neemt Dunja naast de grote ficus in de hoek plaats en zit ik tegenover haar met dit keer mijn blik op de aanstaande blozende bruid. Hoe oud is die chick in godsnaam? Zeker niet ouder dan vijfentwintig, zo schat ik in, als ik weer die weeïge pijn in mijn diepste binnenste voel opborrelen. Ik ga richting de veertig en ben godverdomme nog nooit iemands bruid geweest, of er überhaupt in de buurt gekomen. Wanneer is het mijn tijd?

'Misschien kunnen we dit keer beter van plaats wisselen?' zegt Dunja met opgetrokken wenkbrauwen. Ik voel me zwaar betrapt. Ze kent me ook als geen ander en lijkt mijn gedachtes te kunnen lezen.

'Jij begon over C-J!' werp ik haar toe. Clusterfuck James is inmiddels als werknaam naar de buitenwereld toe verbasterd tot C-J, iets wat nog lekker bekt ook. Vrijwel iedereen gaat er nu van uit dat mijn ex Christopher-James heet en ik laat het lekker zo. Ik heb ook geen zin om het altijd maar uit te leggen. Dat het een eersteklas klootzak was, schuif ik niet onder stoelen of banken.

'Je weet als geen ander wat zijn naam alleen al met mij doet. Ik was vandaag puur met de geboorte van BizzPower bezig. Dat is tenminste iets positiefs wat die clusterfuck mij wél heeft opgeleverd.' Ongemakkelijk wiebel ik wat op mijn stoel.

'True, maar je zit gewoon naar die griet te staren?' Enigszins ongeduldig pakt Dunja de karaf met water van tafel om alvast onze glazen te vullen en er zelf direct een achterover te gooien. Op de

een of andere manier lijkt ze altijd haast te hebben als het op eten of drinken aankomt. Gelijktijdig komt Matteo vanachter de bar met twee flessen wijn onze kant opgelopen.

‘Jezus Sam, het is echt tijd om dat hele C-J-gebeuren nu voor eens en voor altijd achter je te laten. Het moet jouw prioriteit worden om energetisch te genezen, zodat je hartchakra weer volledig open kan,’ zegt ze, als ze met haar beide handen symbolisch op haar linkerborst tikt, maar meteen erachteraan een vinger in de lucht steekt om op een ietwat belerende toon aan te vullen met: ‘In plaats van enkel je kut.’ Nog voor ik kan reageren, staat Matteo breed lachend met een fles rood en wit voor onze tafel.

‘Welkom, mijn favoriete vegetariërs! Wat mag het vanavond voor jullie zijn? Willen de dames rode of witte wijn bij jullie humus?’ zegt hij, als hij beide flessen op tafel zet, zodat wij ze beter kunnen bekijken.

Ik ben blij dat ik mijn focus op de wijn en Matteo kan leggen, aangezien *the-bride-to-be* volgens Dunja blijkbaar *offlimits* is. ‘Doe maar rood, ik en mijn hartchakra kunnen nu wel wat stevigere gebruiken,’ zeg ik, als Dunja gelijktijdig met haar ogen rolt.

Matteo blijkt gelukkig weinig van onze interactie te merken. Mijn hartchakra lijkt voor hem onbelangrijk, want ondertussen klept hij vrolijk over koetjes en kalfjes verder en vertelt hij ons over zijn geplande trip naar familie in Griekenland. Wanneer hij twee glazen rood voor ons heeft ingeschonken, en onze tafel samen met de witte wijn verlaat om aan de keuken onze humusbestelling door te geven, zetten Dunja en ik ons gesprek voort.

‘Ik weet dat je het goed bedoelt, maar kun je alseblieft stoppen met dat energetische gelul om mijn beschadigde hartje te fixen?’ Dat kuttoontje van haar kan ze beter achterwege laten, willen we nog een gezellige avond hebben.

Dunja is best zweverig en in veel spirituele zaken kan ik me vinden, maar dit keer gaat ze te ver. Ze weet als geen ander wat C-J mij heeft aangedaan. Zij was diegene die mij na de breuk met liters Ben & Jerry’s-ijs en evenveel wijn opving. Zij was er getuige

van geweest hoe die klootzak mij drieënhalf jaar aan het lijntje had gehouden en hij een meestermanipulator was gebleken! Zij had met mij gehuild, toen ik erachter kwam dat hij tijdens mijn ‘perfecte relatie’ met hem voor het gemak had verzwegen reeds een zeer gelukkig getrouwde man te zijn, inclusief papa van de driejarige Lucy. Inderdaad, tussen mijn orgasmes door had mijn grote liefde James zijn Hannah als ultiem hoogtepunt bezwangerd en hadden zij samen hun eigen liefdesbaby op de wereld gezet. Met recht een regelrechte clusterfuck! Het was iets wat hij mij altijd beloofd had! Ik had zoveel tijd verspild! Ondertussen had ik werkelijk niets in de gaten en dacht ik met deze Engelse zakenman echt mijn soulmate te hebben gevonden. Hij was het levende bewijs dat je een intelligente man met een gelikt uiterlijk, puntgave witte tanden en vlotte babbel nooit moet vertrouwen.

‘Lieverd, je weet dat ik het beste met je voor heb, dus ik ga zoals altijd heel eerlijk tegen je zijn. Jouw relatie met C-J was niet echt, die was zwaar *toxic* en zeker geen liefde. Hij heeft je ontzettend veel pijn gedaan en ik gun het je zo als je daarvan verlost wordt. Ik zie de jaloezie in je ogen als je naar die chick kijkt.’ Ze knikt in de richting van de jolige *bride-to-be*. ‘Buiten die foeilelijke sluier, had ik jou ook heel graag die witte jurk gegund, maar jij mag dat haar niet kwalijk nemen natuurlijk.’ Ze pakt mijn hand en knijpt er zachtjes in. Ze heeft gelijk.

‘Na al die tijd voel ik me nog steeds zo’n enorme sukkel, Dun. Ik had me gewoon nog nooit zo verbonden gevoeld met een man als met hem,’ reageer ik enigszins gelaten. ‘Hij, onze relatie, was alles waarvan ik droomde. We hadden zo’n bizarre passie, konden neuken als de beste, maar hij was ook diegene die in mij geloofde en mij altijd pushte om voor mezelf te beginnen.’

Het zaadje voor mijn eigen bedrijf is mede door hem geplant en nog steeds moet ik mezelf bedwingen om niet bij ieder zakelijk succes de telefoon te pakken om hem te bellen. Ook al heb ik hem al vijf jaar niet meer gesproken, ik mis mijn sparringpartner. Ik mis hem, maar ik haat hem ook intens. ‘Zo ver laat ik het nooit meer

komen, Dun, dat zou mijn doodsteek worden. Kapot of niet, mijn hart blijft lekker op slot.’ En nu ben ik degene die het glas water in één keer achterover tikt en direct daarna de helft van mijn glas rode wijn leegdrinkt.

Mega-clusterfuck of niet, mijn tijd met C-J waren de gelukkigste jaren van mijn leven. Ik had, via Tinder nota bene, mijn ultieme match gevonden. Weliswaar in Groot-Brittannië, maar dit weerhield ons er niet van er vol en exclusief voor te gaan. Tenminste, dat dacht ik. Met mooie woorden, want praten kon hij als geen ander, wist Tinder-James uit Londen mij helemaal in te pappen. Direct na onze eerste date nam ik hem mee naar huis en nadien volgden er vele zalige weekenden, maar vrijwel altijd in mijn Haagse appartement. Bijna angstvallig hield hij me uit Londen weg, zo leek het, en nooit ontmoette ik iemand uit zijn kringen. Toen ik dit, na dik een jaar daten, op een dag gekscherend tegen hem zei, verklaarde hij me voor gek en zei hij dat ik spoken zag. Hij wist altijd de zaken om te draaien als ik iets aankaartte, waardoor ik steeds aan mezelf ging twijfelen.

‘In London I’ll be so consumed with work, my love. Trust me, it’s better to meet up in The Hague and I just love your place. My place is boring as hell. It really needs your female touch and magic! Once we finally settle down and start our own family, you can do whatever you want with it. You know that’s all I want for our future. You’re the reason I work so hard. You’re the one. There’s nobody I’d rather be with, always and forever.’

Achteraf dikke bullshit natuurlijk. Onder protest stemde hij welgeteld vier keer in en kreeg ik eindelijk zijn chique appartement in West-Londen te zien. Daar vreeën we vervolgens de sterren van de hemel en letterlijk kwamen we de deur niet meer uit. Toegegeven, Tinder-James wist op dat gebied van wanten, want zonder enige uitleg voelde hij vanaf onze allereerste date haarfijn aan hoe mijn lichaam werkte. De passie tussen ons was onmiskenbaar, waardoor mijn oren alles voor lief aannamen wat

zijn gladde tong mij wijsmaakte. Mijn *female touch* was achteraf namelijk niet het enige wat ontbrak, want de sleutels van dat appartement had hij zelf ook niet, maar bleken voor de gelegenheid geleend van een bevriend makelaarskantoor, zo ontdekte ik later.

‘Ik vergeet het je steeds te vragen, maar heb je die Hannah eigenlijk nog gesproken? C-J is al een tijdje vrij, toch?’ vraagt Dunja, als op de achtergrond de vrolijk aangeschoten bruid op haar stoel klimt en het groepje meiden jolig klappend om haar heen springt.

‘Toevallig had ik haar vorige week nog op de app. Het is een heel verhaal, maar de laatste tijd is echt enorm heftig voor haar geweest. Wekenlang was ze een enorme zenuwpees, omdat er zoveel gesteggel was om dat contactverbod met hem erdoor te krijgen.’ Het is maar de vraag of de stoel het gaat houden, want samen met de bruid zijn twee andere meiden erop geklommen. Ze omarmen elkaar en vrolijk joelen ze erop los, wanneer er een grote, groene JBL-box midden op de tafel wordt gezet en er nu keihard ‘Marry You’ van Bruno Mars door de ruimte tettert. Ik moet een tandje bijzetten, zodat Dunja mij kan verstaan.

‘Eigenlijk wilde ze hem ook uit de ouderlijke macht zetten. In de wandelgangen had hij dat ter ore gekregen en vervolgens heeft hij meerdere malen gedreigd dat hij nog een keer haar kaak zou breken, als hij zijn dochter niet meer mocht zien. Alles onder de radar natuurlijk, zodat ze niets naar de autoriteiten kon bewijzen, zo slim is hij wel.’ Nog steeds komt die man overal mee weg, lijkt wel. ‘Uiteindelijk is gelukkig dat contactverbod erdoor en mag hij dus niet meer in de buurt van Hannah komen. Maar bizar genoeg heeft hij “als vader” wel het recht om één keer in de maand Lucy te zien, maar dit enkel onder toezicht van de *social worker*,’ zeg ik, als Matteo zich via de blauwwitte klapdeuren uit de keuken naar de groep meiden haast. Voor de stoel van de bruid stopt hij, zet de muziek zachter en met een vinger in de lucht spreekt hij de groep vermanend toe. Even klinkt er luid boegeroep en wanneer Matteo weer achter de klapdeuren verdwenen is, hoor ik het geschater en het volume weer toenemen.

‘Toch verbaast het mij nog steeds dat hij zo compleet doordraaide bij haar. Ik zweer het je, Dun, hij heeft mij nooit met één vinger aangeraakt, maar goed, de foto’s die ze me stuurde, logen er niet om.’ Een blauw-zwart oog, een scheve kaaklijn en diverse rode schrammen. Ik vergeet het nooit meer.

‘Wat een verhaal ook weer! Het verbaast mij helemaal niets. Echt een slechte energie die gast. Onvoorstelbaar wat hij heeft gedaan en dat allemaal voor de ogen van de kleine Lucy, dat verzin je toch niet! Die man spoort niet! Een typisch gevalletje narcist, als je het mij vraagt, die overduidelijk geen tegenspraak duldt.’ Ook Dunja irriteert zich aan het lawaai. Demonstratief doet ze haar vingers in haar beide oren en gebaart Matteo op afstand er wat aan te doen, wanneer hij vanuit de keuken met onze humusschotels komt aangelopen. Verhit zet hij de borden voor onze neus, om linea recta de groep nog een keer toe te spreken en de muziek te temperen. Het helpt, want nadat Matteo voor de derde keer in de keuken verdwijnt, blijft het volume op een acceptabel niveau en kunnen wij op normale toon doorgaan met ons gesprek.

‘Toen jij Hannah via Facebook had opgespoord, flipte hij natuurlijk enorm. Jij bent de reden dat zijn gezin uit elkaar is gevallen en hij nu gescheiden is en zijn kind nauwelijks nog mag zien. Het zou mij niet verbazen als hij ooit nog eens verhaal komt halen bij je.’ Zoals altijd valt Dunja haar bord humus aan als een Afrikaans kind dat drie maanden te weinig te eten heeft gehad.

‘Doe normaal! Ik heb C-J al dik vijf jaar niet meer gezien of gesproken en hem werkelijk overal geblokt. Die is echt niet meer met mij bezig, hoor! Hij doet er alles aan om zijn gezin terug te krijgen. Iets wat volgens Hannah overigens nooit meer gaat gebeuren.’ Er plakt wat humus aan haar kin. Ik wacht wel tot ze helemaal klaar is met eten.

‘Het was maar goed dat die buurvrouw net op tijd de politie erbij haalde, toen ze Lucy zo hoorde brullen. Het breekt mijn hart dat dat meisje heeft gezien hoe haar papa haar mama zo vreselijk toetakelde. Geen kind mag zoiets meemaken.’ Ik neem nog een

flinke teug van mijn wijn. Hannahs kaak moest operatief gezet worden, waarna ze nog een week in het ziekenhuis moest blijven. Het was toen dat ze mij voor het eerst een bericht terugstuurde.

‘Dear Samantha, you seem like a nice lady with a good heart, thank you for your message, you’ve opened my eyes. James is in custody right now, and I advise you to stay away from him. I’ll promise you that I’ll take care of this asshole. You’ve got my word on that. You too deserve so much better, I wish you well.’

Diezelfde dag werd James opgepakt, hij verdween niet veel later voor bijna drie jaar in de bak en Hannah vertrok met Lucy uit Londen. Sindsdien is er tussen ons een soort van vriendschap ontstaan en houden we elkaar op de hoogte van onze levens.

Met een nieuwe fles rood staat Matteo opnieuw aan onze tafel. ‘Smaakt het dames?’ vraagt hij met een rode bloes op zijn wangen. Matteo’s zwarte krullen, dikke wimpers en ovaalvormige donkerbruine kijkers en vrolijke lach maken hem een guitige verschijning, maar zijn lengte is voor mij een enorme afknapper, aangezien Dun en ik nu op ooghoogte met hem zijn, terwijl wij zitten. Toen hij erachter kwam dat ik ook vrijgezel was, heeft hij me ooit eens gevraagd om gezellig samen een hapje te gaan eten, maar de moed om hem te vertellen dat ik niet met kabouters date, had ik niet. Om er voor eens en voor altijd vanaf te zijn, gooide ik het er maar op dat ik alleen van vrouwen hield, waarop Dunja zich spontaan in haar wijn verslikte en proestend naar het toilet snelde. Nooit heeft Matteo mij meer uitgevraagd en mocht ik toch ooit weer aan de man gaan, dan zal ik helaas een andere Griek moeten vinden, vrees ik.

‘Mijn excuses hoor, voor de overlast. Ze hebben me verzekerd het nu wat rustiger aan te doen. Kan ik jullie met nog een flesje verblijden? Deze is van de zaak!’ Hij laat ons de Zuid-Afrikaanse Merlot zien. ‘Of willen jullie liever een ouzo?’

Dunja haalt haar schouders op en pakt gretig de fles van Matteo aan. ‘Geeft niets hoor, kan gebeuren! Deze nemen we natuurlijk graag aan en fijn dat je er wat van gezegd hebt! In ieder geval

smaakt de wijn goed en is de humus zoals altijd verrukkelijk!’ De klodder humus zit nog steeds op haar kin en ook Matteo zegt er niets van, maar knikt vriendelijk. Hij neemt onze lege wijnfles mee en vertrekt vervolgens naar de lange tafel om daar de boel af te ruimen.

‘En toch, Dun, je zult me vast raar vinden, maar ik mis de relatie, de eenheid met iemand... Het was fijn om dat, zeg maar, als levensdoel afgevinkt te hebben. Niet de man, ik weet dat ik zonder hem veel beter af ben, maar dat ultieme gevoel dat je jouw persoon eindelijk hebt gevonden, met wie je het leven aangaat en aandurft. Nu gaat het er nooit meer van komen.’ De humus is inderdaad echt bizar lekker en verveelt nog steeds niet, ook al zitten we hier gemiddeld twee keer per maand.

‘Ik snap wat je zegt en toch vind ik dat je de relatie met C-J zwaar romantiseert.’

‘Hoe bedoel je?’

‘Tuurlijk, hadden jullie het leuk op de momenten dat jullie samen waren, maar hoe vaak was dat nou? En ben je vergeten hoe hij *never* iets over zijn privéleven vertelde? Je wist niets over zijn verleden, had zijn ouders nooit ontmoet, of überhaupt een vriend van hem gezien. Het enige waar hij je in meenam, was zijn werk. Het draaide altijd om hem en zijn ambities, weet je nog? Ik vond je altijd heel erg toegeeflijk naar hem toe, want jouw wensen deden er in feite vrij weinig toe. Hij bepaalde alles.’ Ze heeft nu eindelijk zelf met een servetje haar kin schoongeboend.

Dunja heeft een punt. Ik moest altijd maar eindeloos geduld hebben en vooral niet te veel van hem vragen. Toen ik na een tijdje op de man af vroeg wanneer we nu eindelijk de volgende stap in onze relatie zouden zetten, ik werd er tenslotte ook niet jonger op, moest ik volgens hem gewoon nog even volhouden en vooral begrip opbrengen.

‘I understand where you’re coming from, but the timing simply isn’t right, my love. I’m on the verge of closing this huge deal and after that I’ll – we’ll – never have to work again. We can do

whatever we want and live wherever we want... Us and our perfect lovechild. I just need you to be a little bit more patient, sweetheart, please understand.'

Zijn carrière was altijd zijn excuus en natuurlijk vond ik dat mateloos irritant, maar ergens begreep ik het als geen ander. Dat ambitieuze was juist wat me zo enorm in hem aantrok en precies hetgeen ik zo woest aantrekkelijk aan hem vond. In mijn ogen was hij die belachelijk knappe, zelfverzekerde, hoogintelligente, *selfmade man*, die recht op zijn doelen afging en zich door niets of niemand liet afleiden. Zelfs niet door mij. Natuurlijk moest ik daar wel begrip voor opbrengen. Ik bofte zo enorm met dit lot uit de loterij, die ook nog eens kon neuken als de beste. Daarbij kon ik met hem werkelijk over alles praten en was hij mijn grootste supporter. Steevast motiveerde hij me om mijn ideeën voor BizzPower te concretiseren.

'I'm your biggest cheerleader, sweetheart, you can do this. Quit that boring IT company. Get out there and show the world what Samantha is capable of. With your looks and brains, the sky's the limit, so go for it and start your own business. You can do it, my love!'

Precies dat mis ik. Iemand die mij ziet. Die volkomen achter me staat. Die dezelfde doelen heeft, mijn ambities snapt. Waar geen jaloezie of concurrentie is. Een gelijke. Iemand die onvoorwaardelijk voor mij gaat en met wie ik wil settelen. Voor mijn gevoel ben ik weer terug bij af, met het grote verschil dat ik over twee jaar veertig word en ik samen met rammelende eierstokken nu alleen overblijf. Ik wil niet zo'n verbitterd oud kattenvrouwtje worden, een soort verlepte versie van CatGirl.

'Ik zie je afdwalen, waar denk je aan?' Dunja kijkt me indringend aan.

'Verlepte CatGirl.'

'Huh?'

'Ja, iets met mijn angst om een eenzaam oud kattenvrouwtje te worden, laat maar! Je hebt gelijk dat ik het romantiseer, want ik

kende C-J in feite niet. Hij droeg een masker, waardoor de versie die ik bij hem was, ook niet echt was. Ik wist inderdaad niets over zijn privéleven. Nu ik erover nadenk, kwam enkel zijn oudere stiefbroer weleens ter sprake, Lee heette hij. Eén keer vertelde hij over hun turbulente en armoedige jeugd met een alcoholistische moeder en een agressieve stiefvader. De jongens waren erg op elkaar aangewezen en verder wilde hij er niet meer over praten. Enige ruimte om erop door te vragen, gaf hij niet. Wel dat hij met zijn ouders had gebroken en dat Lee zijn beste vriend was en zo'n beetje de enige die hij vertrouwde. Hij keek tegen hem op en dat op zich was al uitzonderlijk, want hij vond zichzelf eigenlijk altijd beter dan een ander en had vrijwel op iedereen commentaar. Maar Lee was zo'n beetje heilig.'

'En zelfs die Lee heb je nooit ontmoet?'

'Nee, en dat irriteerde me mateloos, want volgens C-J was Lee een of andere *bigshot* in de Engelse reclamewereld en gezien mijn vakgebied wilde ik natuurlijk niets liever dan hem ontmoeten, maar op de een of andere manier kwam er altijd iets tussen. Het is nog maar de vraag of dat allemaal überhaupt waar is geweest, misschien bestaat die hele Lee wel niet? Hij heeft over zoveel zaken gelogen! Het doet er ook niet meer toe. Ik kan mijn hoofd erover blijven breken, maar het is hoog tijd hier een streep onder te trekken. In feite heb ik dat ook gedaan door me de laatste jaren op mijn bedrijf te focussen en me vooral niet met mannen bezig te houden.'

'Focussen of vluchten? Het is maar net welke naam je eraan geeft. Ja, je hebt BizzPower naar een bizar hoog niveau gebracht en de rol van zelfstandige zakenvrouw staat je wat dat betreft goed, ik ben rete-trots op je, maar standaard tachtig uur in de week werken is ook een signaal, vind ik. Het leven draait niet alleen om werken, lieve Sam. Liefde, dat moet nu jouw hoogste prioriteit worden. Dat is je zielsmissie. Niet dat CatGirl-gebeuren met al die betekenisloze mannen.'

'Je maakt je wel erg druk om mijn ziel, hè, lief vriendinnetje.' Even kan ik mijn sarcasme niet laten en schieten we samen in de

lach. Misschien is het ook wel de wijn, want die tweede fles hakt er aardig in, merk ik. De bodem is in zicht en ik twijfel of we Matteo een derde moeten laten brengen.

‘Ik besef me heel goed dat werken niet alles is, maar dat gezegd hebbende, haal ik ook heel veel plezier uit BizzPower, Dun. Als een aap met zeven lullen loop ik iedere dag weer mijn kantoor binnen. Ik ben trots op Rosa en Jill, die als groentjes binnenkwamen en zo gegroeid zijn dat ze nu samen met mij de boel runnen. Inmiddels behoren we tot de top drie meest succesvolle marketingbedrijven van heel Nederland. Dat hebben we met zijn drieën toch maar mooi geflikt!’

‘En daar moet je ook beretrots op zijn, lieverd. Ik wil het zeker niet kleiner maken, want wat je hebt bereikt, is fantastisch. Je hebt je leven goed op orde en je redt je prima in je eentje. Dat heb je wel bewezen. Ik bedoel, financieel heb je niets te klagen, je hebt een fijn appartement op het Noordeinde en, het allerbelangrijkste... je hebt de allerleukste en liefste bestie, die iemand zich maar kan wensen!’ zegt Dunja op een zeer jolige toon, die ik nu zeker aan de wijn wijt, aangezien het laatste restje inmiddels ook uit haar glas is verdwenen. ‘Je hebt werkelijk alles, lieve Sam, meer dan menigeen ooit zal bereiken. Alles, behalve een grote liefde.’ Haar toon heeft nu serieuzere vormen aangenomen en ze kijkt er een beetje sip bij. ‘Iets wat je ook nooit gaat krijgen, als je op deze manier met je dubbelleven verdergaat.’

‘Ik dacht even dat je zo verdrietig keek omdat je je zo’n zorgen maakte om mijn liefdesgebrek, maar volgens mij baal je gewoon dat de wijn op is.’ Nu schaterlachen we beiden zo hard, dat heel de vrijgezellengroep geïrriteerd onze kant op kijkt. Het moet niet gekker worden!

‘Natuurlijk maak ik me zorgen om je, ik houd van je. Aan de ene kant vind ik het echt bewonderenswaardig hoe je met CatGirl de regie over je eigen seksualiteit hebt genomen. Het is iets waar veel vrouwen stiekem van dromen, wat weinigen in de realiteit durven te brengen en jij doet dat gewoon! Toch vind ik het zeker zorgelijk.

Lust is geen liefde en liefde is juist waar het om draait in het leven. Dat is en blijft het hoogst haalbare op zielsniveau.'

'Allerliefste en leukste bestie van me, ik houd ook van jou! Ik vind het mooi hoe je me probeert te overtuigen en ik waardeer je *efforts* in deze. Echt waar, maar je weet hoe ik erin sta. Ik wil maar één ding. Mannen zijn enkel nog goed om mij te plezieren. Plat gezegd, om mij te neuken. Ik wil hun pik, niets meer, niets minder dan dat. Ik heb ze teruggebracht tot simpele gebruiksvoorwerpen en eigenlijk bevalt dit me tot nu toe nog steeds prima. Geen man komt meer in mijn hart, alleen nog in mijn kut en dat enkel onder mijn specifieke voorwaarden!' zeg ik lachend om mijn eigen woordgrap en Dunja grinnikt. 'Dus laten we vooral hierop proosten, Dun! Op CatGirl, op mijn open kut *and fuck men!*'

Ik vul haar lege glas voor de helft met mijn wijn en houd mijn glas in de lucht om onze glazen te klinken.

'Vooruit, ik doe met je mee! Ik respecteer je, ik sta achter jou en je open kut! Proost!' Ze klinkt haar glas tegen het mijne en samen nemen we een slok. 'Sowieso hoef ik geen man en houd ik het zelf lekker bij mijn twee eigen vrouwen, als je het niet heel erg vindt. Daar heeft mijn kut meer dan genoeg aan!'